Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1860/2004,

annettu 6 päivänä lokakuuta 2004,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla

(EYVL L 325, 28.10.2004, s. 4)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006	L 379	5	28.12.2006

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1860/2004,

annettu 6 päivänä lokakuuta 2004,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([1]) ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ([2]),

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 annetaan komissiolle valtuudet säätää asetuksella kynnyksestä, jonka alle jäävien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisia perusteita, minkä vuoksi näihin tukitoimenpiteisiin ei sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.

(2) Komissio on lukuisissa päätöksissä soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa ja selkeyttänyt perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen käsitettä. Komissio on viimeksi komission asetuksessa (EY) N:o 69/2001 ([3]), myös esittänyt vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää koskevat periaatteensa, joissa määritetään, milloin voidaan katsoa, että perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Koska maatalous- ja kalastusalalla sovelletaan erityisiä sääntöjä ja koska on vaarassa, että näillä aloilla pienetkin tukimäärät täyttävät perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteet, asetusta (EY) N:o 69/2001 ei sovelleta kyseisiin aloihin.

(3) Sen kokemuksen perusteella, jota komissio on saanut erityisesti Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([4]), voimaantulon jälkeen sekä maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ([5]), soveltamisesta, voidaan todeta, että hyvin pienet maatalousalalla myönnetyt tukimäärät eivät täytä perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, edellyttäen että tietyt edellytykset täyttyvät. Tämä pätee silloin, kun yksittäisten tuottajien saama tukimäärä on vähäinen ja kun lisäksi maatalousalalle myönnetyn tuen kokonaismäärä vastaa enintään pientä prosenttimäärää alan koko tuotannon arvosta. Euroopan yhteisössä tapahtuvalle maataloustuotannolle on yleensä tunnusomaista, että jokaista hyödykettä tuottaa suuri määrä pieniä tuottajia, jotka tuottavat enimmäkseen paljoustavaroita yhteisten markkinajärjestelyjen puitteissa. Sen vuoksi yksittäisille tuottajille tietyn ajanjakson aikana myönnettyjen pienten tukimäärien vaikutukset olisi suhteutettava maataloustuotannon alakohtaiseen arvoon samana ajanjaksona. Kun tuen enimmäismäärä määritetään jäsenvaltioittain maatalousalan tuotannon arvon perusteella, voidaan varmistaa, että kai-

([1]) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EUVL C 93, 17.4.2004, s. 9.
([3]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.
([4]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 583/2004 (EUVL L 91, 30.3.2004, s. 1).
([5]) EYVL C 232, 12.8.2000, s. 19.

▼B

kissa jäsenvaltioissa sovelletaan yhdenmukaista, objektiiviseen taloudelliseen viitearvoon perustuvaa toimintamallia.

(4) Sen kokemuksen perusteella, jota komissio on saanut kalastusalan valtiontukien arvioinnista erityisesti kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevien yhteisön suuntaviivojen ([1]) soveltamisesta sekä kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ([2]), voimaantulon jälkeen, voidaan lisäksi todeta, että hyvin pienet kalastusalalla myönnetyt tukimäärät eivät täytä perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, edellyttäen että tietyt edellytykset täyttyvät. Koska maatalous- ja kalastusalan tuotantotavat ovat samankaltaisia, kyseiset edellytykset täyttyvät silloin, kun kunkin yksittäisen kalastusalan yrityksen saaman valtiontuen määrä on vähäinen ja kun lisäksi kalastusalalle myönnetyn valtiontuen kokonaismäärä vastaa enintään pientä prosenttimäärää koko kalastusalan tuotannon arvosta.

(5) Avoimuuden ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi näyttäisi olevan aiheellista säätää kalastusalalla sovellettavasta vähämerkityksistä tukea koskevasta säännöstä asetuksella.

(6) Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimuksen ([3]), perusteella tällä asetuksella ei pitäisi myöntää poikkeusta vientituelle eikä tuelle, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Jäsenvaltioita koskee velvoite, jonka mukaan niiden on pidätyttävä myöntämästä mainittuun sopimukseen sisältyvien sitoumusten vastaista tukea. Vientitukea ei yleensä ole tuki messujen osallistumiskuluihin eikä uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille tarvittaviin tutkimuksiin tai neuvontapalveluihin. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut 19 päivänä syyskuuta 2002 antamassaan tuomiossa, että silloin kun yhteisö on toteuttanut toimenpiteen, jolla otetaan käyttöön tiettyä maatalouden alaa koskeva yhteinen markkinajärjestely, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, joilla tästä järjestelystä poikettaisiin tai joilla sitä vaarannettaisiin ([4]). Tätä periaatetta sovelletaan myös kalastusalaan. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontukeen, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettavien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan.

(7) Komission kokemuksen perusteella voidaan todeta, että jos tuen määrä ei ylitä 3 000 euron enimmäismäärää tuensaajaa kohti kolmen vuoden ajanjakson aikana ja jos kaikille yrityksille kolmen vuoden aikana myönnetyn tuen määrä on vähemmän kuin noin 0,3 prosenttia maatalousalan tai kalastusalan vuosituotannosta, tuki ei vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua eikä sen vuoksi kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Sovellettavan kolmen vuoden ajanjakson olisi oltava liikkuva käsite ja myönnettäessä uutta vähämerkityksistä tukea olisi aina määritettävä edeltäneen kolmen vuoden ajanjakson aikana myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä. Vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnetyksi siinä vaiheessa, kun laillinen oikeus tukeen siirtyy tuensaajalle. Vähämerkityksistä tukea koskeva sääntö ei rajoita yritysten oikeutta saada samaan hankkeeseen muuta komission hyväksymää tai ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan kuuluvaa valtiontukea.

(8) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen kannalta

([1]) EYVL C 19, 20.1.2001, s. 7.
([2]) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1421/2004 (EUVL L 260, 6.8.2004, s. 1).
([3]) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.
([4]) Asia C-113/2000, Espanja v. komissio, Kok. 2002, s. I-7601, 73 kohta.

▼B

on aiheellista, että jäsenvaltiot soveltavat samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi sekä asetuksen (EY) N:o 69/2001 mukaisesti on aiheellista, että tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, muunnetaan bruttoavustusekvivalentiksi. Useassa erässä tai edullisena lainana myönnettävän tuen avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämisajankohtana voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuna markkinakorkona olisi käytettävä viitekorkoja, edellyttäen että edullisen lainan ollessa kyseessä lainalla on tavanomaiset vakuudet eikä siihen liity poikkeuksellisia riskejä. Viitekorkoina olisi käytettävä komission puolueettomien perusteiden pohjalta määräajoin vahvistamia korkoja, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja Internetissä.

(9) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevan säännön mukaisesti myönnetty tuki on valtiontukisääntöjen vaatimusten mukaista. Perustamissopimuksen 10 artiklassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi helpotettava tämän päämäärän saavuttamista ottamalla käyttöön tarvittava järjestelmä sen varmistamiseksi, että vähämerkityksistä tukea koskevan säännön perusteella myönnetyn tuen kokonaismäärä ei ylitä kolmen vuoden ajanjaksolla 3 000 euron enimmäismäärää tuensaajaa kohti tai kokonaistuen enimmäismäärää, jonka komissio asettaa kunkin jäsenvaltion maatalous- tai kalastusalan tuotannon arvon perusteella. Tämän vuoksi on aiheellista, että myöntäessään vähämerkityksistä tukea jäsenvaltiot ilmoittavat yrityksille tuen vähämerkityksisestä luonteesta, saavat täydelliset tiedot edeltäneen kolmen vuoden ajanjakson aikana myönnetystä muusta vähämerkityksisestä tuesta ja varmistavat huolellisesti, etteivät vähämerkityksiselle tuelle asetetut enimmäismäärät ylity uuden vähämerkityksisen tuen myötä. Vaihtoehtoisesti enimmäismäärien noudattaminen voidaan varmistaa myös keskusrekisterin avulla.

(10) Ottaen huomioon komission kokemuksen ja erityisesti sen, kuinka usein valtiontukipolitiikkaa on yleensä tarpeen tarkistaa, on aiheellista rajoittaa tämän asetuksen soveltamisaikaa. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy ilman että sitä pidennetään, olisi jäsenvaltioilla oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluneita vähämerkityksisen tuen ohjelmia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi. Oikeusvarmuuden vuoksi on myös aiheellista selkiyttää tämän asetuksen vaikutukset tukiin, jotka on myönnetty ennen asetuksen voimaantuloa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan maatalous- ja kalastusalan yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta:

a) tukea, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettavien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan;

b) vientiin liittyvien toimien tukea eli tukea, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;

c) tukea, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

▼B

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’maatalousalan yrityksillä’ maataloustuotteiden tuotannossa ►M1 ——————— ◄ toimivia yrityksiä;

2) ’maataloustuotteella’ perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta tämän artiklan 5 kohdassa määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita;

▼M1

———————

▼B

4) ’kalastusalan yrityksillä’ kalastustuotteiden tuotannossa, jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa toimivia yrityksiä;

5) ’kalastustuotteilla’ sekä merestä ja sisävesistä pyydettäviä tuotteita että neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]);

6) ’kalastustuotteen jalostuksella ja markkinoille saattamisella’ kaikkia toimintoja, mukaan luettuina käsittely, tuotanto ja jakelu, jotka toteutetaan saaliin purkamis- tai pyyntiajankohdan ja lopputuotevaiheen välillä.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin näin ollen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Yhdelle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa ylittää 3 000:ta euroa minkään kolmen vuoden ajanjakson aikana. Tätä enimmäismäärää sovelletaan tuen muodosta ja tavoitteista riippumatta.

Eri maatalousalan yrityksille myönnettävän tuen kokonaismäärä ei saa ylittää asianomaiselle jäsenvaltiolle liitteessä I vahvistettua arvoa minkään kolmen vuoden ajanjakson aikana.

Eri kalastusalan yrityksille myönnettävän tuen kokonaismäärä ei saa ylittää asianomaiselle jäsenvaltiolle liitteessä II vahvistettua arvoa minkään kolmen vuoden ajanjakson aikana.

3. Edellä 2 kohdassa säädetyt tuen enimmäismäärät ilmaistaan rahamääräisinä. Kaikki käytettävät luvut ilmaistaan bruttomäärinä, toisin sanoen niistä ei vähennetä välittömiä veroja. Jos tukea annetaan muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan sen myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa ja laskettaessa edullisen lainan sisältämän tuen määrää on korkona käytettävä avustuksen myöntämisajankohtana sovellettua viitekorkoa.

4 artikla

Kasautuminen ja seuranta

1. Jos jäsenvaltio myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea, sen on ilmoitettava yritykselle, että tuki on vähämerkityksistä, ja saatava

([1]) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

▼B

kyseiseltä yritykseltä täydelliset tiedot edeltäneen kolmen vuoden ajanjakson aikana saadusta muusta vähämerkityksisestä tuesta.

Jäsenvaltio voi myöntää uutta vähämerkityksistä tukea vasta tarkistettuaan, että tämä ei nosta kyseisen kolmen vuoden ajanjakson aikana saadun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää kumpaakaan 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää suuremmaksi.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut maatalousalaa ja kalastusalaa koskevan vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta jäsenvaltion viranomaisten kyseisessä jäsenvaltiossa myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimusta ei enää sovelleta siitä alkaen kun rekisteri kattaa kolmen vuoden ajanjakson.

3. Jäsenvaltioiden on tallennettava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Tallennetun aineiston on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen vaatimuksia on noudatettu. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä ja vähämerkityksisen tuen ohjelmia koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jona viimeinen yksittäinen tuki on myönnetty ohjelmasta.

Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen vaatimuksia noudatettu erityisesti yksittäisen yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärän ja asianomaisen jäsenvaltion maatalous- ja kalastusalan saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärän osalta.

5 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki 1 ja 3 artiklassa säädetyt edellytykset. Jos tuki ei täytä mainittuja edellytyksiä, komissio arvioi sen asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen, tiedonantojen ja ilmoitusten mukaisesti.

2. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin vähämerkityksisen tuen ohjelmiin sovellettu asetuksesta saatava etu jatkuu kuuden kuukauden siirtymäkauden ajan 6 artiklan toisessa kohdassa säädetystä päivämäärästä lukien.

Vähämerkityksisen tuen ohjelmien soveltamista voidaan siirtymäkauden aikana jatkaa tämän asetuksen edellytysten mukaisesti.

6 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kokonaismäärät maatalouden osalta jäsenvaltioittain:

(EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼B

LIITE II

Asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kokonaismäärät kalastuksen osalta jäsenvaltioittain:

(EUR)

BE	1 368 900
DK	6 341 400
DE	7 287 000
EL	2 036 370
ES	15 272 100
FR	11 073 300
IE	1 944 000
IT	9 413 400
LU	0
NL	3 548 100
AT	114 000
PT	2 703 300
FI	460 200
SE	1 557 900
UK	12 651 900
CZ	169 200
EE	407 400
CY	123 000
LV	510 300
LT	906 000
HU	144 180
MT	21 000
PL	1 652 100
SI	21 900
SK	86 100